

Sygn. akt IV CSK 282/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku I. W.
przy uczestnictwie E. Ż. i Gminy B.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem skargi kasacyjnej przez wnioskodawczynię od postanowienia Sądu Okręgowego w O. w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości, zważyć należy, co następuje:

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca oparła na oczywistej zasadności.

Skarżąca nie wykazała jednak, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r. II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Oprócz wskazania naruszeń prawa materialnego i procesowego należy wykazać ich kwalifikowany charakter. Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08). Takiego wyводу skarżąca nie przedstawiła. Tymczasem wskazana oczywistość naruszenia prawa jest w rzeczywistości polemiką z ustaleniami stanu faktycznego.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanych w skardze kasacyjnej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw